

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιούλιος 2009

αρ. φύλλου 129

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΟΤΕΡΗ ΠΟΡΕΙΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Μετά τις ευρωεκλογές, την ώρα που οι Βρυξέλες υπαγορεύουν ακόμη σκληρότερη λιτότητα για τον ελληνικό λαό και οι προκλήσεις κατά της χώρας μας γίνονται πιο επικίνδυνες α) η κυβέρνηση της Ν.Δ. εμφανίζεται ακόμη πιο απρόθυμη και πιο αδύναμη να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του λαού και του τόπου, β) το αντιπολιτευτικό μπλοκ ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, Οικολόγων-Πράσινων προωθείται από ξένα κέντρα και τους εντόπιους μεσάζοντές τους για περισσότερη ευθυγράμμιση της χώρας μας με τις επιδιώξεις τους και γ) οι πολιτικές δυνάμεις που κάτι θετικό προσφέρουν στην ελληνική κοινωνία παραμένουν στάσιμες, έχοντας και οι ίδιες μερίδιο ευθύνης.

Συγχρόνως, με τη μεγέθυνση της αποχής, έγινε ένα ακόμη βήμα αποδυνάμωσης των δημοκρατικών θεσμών και ενίσχυσης της εξουσίας φορέων που δεν εκλέγονται από το λαό, ούτε λογοδοτούν σ' αυτόν (βλ. ειδικό άρθρο). (συνέχεια στη σελ. 2)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Είχαμε και σε παλαιότερο άρθρο της «Ε» πριν από ένα χρόνο (φύλλο 123, Ιούλιος 2008) αναφερθεί στην ακρίβεια, με αφορμή την αχαλίνωτη κερδοσκοπία, κυρίως στα καύσιμα και στα τρόφιμα. Είναι δεδομένο ότι τα αγαθά αυτά, όπως και πολλά από τα είδη και τις υπηρεσίες πρώτης ανάγκης, π.χ. ηλεκτρικό ρεύμα, υγεία, επικοινωνίες, συγκοινωνίες κ.λπ., αποτελούν, στα πλαίσια του νεοφιλελευθερισμού που έχει επιβληθεί στη χώρα μας από την Ε.Ε., αντικείμενα κερδοσκοπίας. Κι αυτό, επειδή η Ε.Ε. απαγορεύει την κρατική παρέμβαση, δηλ. τον αγορανομικό έλεγχο των τιμών, την ενίσχυση της παραγωγής για τη μείωση των τιμών και φυσικά τις κοινωνικές δαπάνες, που αποσκοπούν στη δικαιότερη ανακατανομή του πλούτου. Το πρόσχημα είναι ο δήθεν ελεύθερος και ανόθευτος ανταγωνισμός, που στόχο έχει, εκτός των άλλων, την ιδιωτικοποίηση των κρατικών (συνέχεια στη σελ. 7)

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΝΤ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

Όλοι γνωρίζουμε τι σχεδιάζουν σε βάρος της χώρας μας οι ΗΠΑ (με τον κυριότερο σύμμαχό τους, την Ε.Ε.) και τα εδώ όργανά τους, με την υπαγόρευση και προώθηση των παραλογισμών των Σκοπίων. Και είναι βέβαιο ότι η πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών έχει συναίσθηση των κινδύνων που εγκυμονούνται, ασχέτως αν τώρα, αποπροσανατολισμένοι από την εν πολλοίς επιτυχή συσκότιση του προβλήματος στην οποία αποδύονται οι διάφοροι μηχανισμοί διαμόρφωσης της κοινής γνώμης και από τα προβλήματα ακόμη και επιβίωσης που δημιουργεί το εγχώριο και διεθνές κυρίαρχο σύστημα, εμφανίζονται να σιωπούν ή ακόμη και να αδιαφορούν.

Μέχρι σήμερα το ηγετικό σύστημα στη χώρα μας, διαβρωμένο σχεδόν πλήρως από τις ξένες «επιρροές», σε συμβολικό, έστω, και προσχηματικό επίπεδο έθετε κάποια εμπόδια στα σχέδια αυτά. Έτσι, οι άτονες, έστω, αντιδράσεις, όπου οι προκλητικές ενέργειες των Σκοπίων απειλούσαν να δημιουργήσουν τετελεσμένα, κρατούσαν το ζήτημα, τουλάχιστον, ανοιχτό και μάλιστα παρά τις αντίθετες, υπονομευτικές δηλώσεις, ενέργειες και παραλείψεις επίσημων εκπροσώπων μας, όπως των Μ. Παπακωνσταντίνου, Θ. Πάγκαλου, Γ. Παπανδρέου και Ν. Μπακογιάννη, που δημιουργούσαν απορίες και σύγχυση στους απανταχού φίλους της Ελλάδας ή απλώς στους (συνέχεια στη σελ. 6)

Πρόσκληση

για έκτακτη συνάντηση του ΑΣΚΕ στα γραφεία μας στις 4 Ιουλίου, στις 7.30 το απόγευμα, με κύρια θέματα:

α) **Αποτίμηση των ευρωεκλογών**, της δικής μας συμμετοχής και εκτίμηση των ευρύτερων πολιτικών εξελίξεων.

β) **Οικονομικός απολογισμός** και κάλυψη του χρέους που απέμεινε (βλ. σελ. 4).

γ) **Δραστηριότητες του κόμματος** μέχρι το φθινόπωρο.

Ο χαρακτήρας των εκλογών

Στις πρόσφατες ευρωεκλογές, όπως και στις προηγούμενες, οι Έλληνες ψηφοφόροι δεν είχαν αυταπάτες ότι εκλέγουν αντιπροσώπους που θα επηρεάσουν το «ευρωπαϊκό γίγνεσθαι», δηλ. δεν επείσθησαν από τη σχετική προπαγάνδα της Ε.Ε. και των ευρωπαϊστών. Τα κριτήριά τους είχαν σχέση με τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις.

Οι πρόσφατες ευρωεκλογές, όμως, είχαν και σαφείς διαφορές με τις προηγούμενες. Τώρα υπάρχει μια **κοινωνική δυσαρέσκεια** πρωτοφανής σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο, μια απόγνωση που τυφλώνει τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι για τη δεινή οικονομική τους κατάσταση ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό η παγκόσμια οικονομική κρίση, πολύ λίγοι όμως κατανοούν (λόγω του απόλυτου ελέγχου των ΜΜΕ και γενικά των φορέων επηρεασμού της κοινής γνώμης) ότι την οικονομική και κοινωνική πολιτική στην Ελλάδα την καθορίζει η Ε.Ε. και όχι η ελληνική κυβέρνηση. Έτσι, για πρώτη φορά μετά το 2004, δημιουργήθηκε ένα μεγάλο ρεύμα, που απαιτούσε **«να φύγει αυτή η κυβέρνηση»**.

[Στο σημείο αυτό πρέπει να καταγράψουμε μια διευκρίνιση, που τη δώσαμε και προφορικά στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Με την παραπάνω θέση μας δε νομίζουμε ότι ελαφρύνουμε από τις ευθύνες της την κυβέρνηση της Ν.Δ., όπως πριν το 2004, με την ίδια θέση μας, δε νομίζουμε ότι ελαφρύναμε το ΠΑΣΟΚ. Θεωρούμε πιο επιβαρυντικό για μια ελληνική κυβέρνηση να δέχεται να μεταφέρει μια κακή πολιτική που της υπαγορεύουν ξένα κέντρα, παρά να την αποφασίζει η ίδια, γιατί αφ' ενός είναι θέμα εθνικής αξιοπρέπειας και αφ' ετέρου γιατί στη δεύτερη περίπτωση θα μπορούσαμε ν' αλλάζουμε αυτή την πολιτική.]

Έτσι το ΠΑΣΟΚ, χωρίς καμιά αύξηση της πολιτικής του επιρροής, αντιθέτως με περαιτέρω μείωσή της, απλώς έχοντας μικρότερες απώλειες από τη Ν.Δ., βρέθηκε πρώτο κόμμα. Αυτό κινητοποίησε το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ, που είδε ότι μπορεί να επανέλθει στην εξουσία και να επαναλάβει τα προ του 2004 κατορθώματά του. Η προσπάθειά τους ήταν να καταγραφεί εκλογικά μια μεγάλη διαφορά 6-7 μονάδων, την οποία (τι σύμπτωση!) «προέβλεπαν» και οι δημοσκοπικοί μέχρι και την ώρα που άνοιγαν οι κάλπες, που θα εξανάγκαζε σε παραίτηση τον Καραμανλή.

Αυτά βλέποντας οι νεοδημοκράτες αντισυσπειρώθηκαν, προσπαθώντας να περιορίσουν

τη διαφορά στις 1-2 μονάδες, που δε θα δημιουργούσε σοβαρό πρόβλημα στην κυβέρνηση.

Η τελική διαφορά των 4,35 μονάδων μάλλον δεν ευνόησε τις επιδιώξεις κανενός.

Επιπλέον, μια μικρή μερίδα του εκλογικού σώματος, που υποφέρει από την **ανεξέλεγκτη παρουσία μεταναστών**, ήθελε με την ψήφο της να εκφράσει την οργή της και να εξαναγκάσει την πολιτεία να πάρει άμεσα μέτρα. Το έπραξε, ψηφίζοντας ΛΑΟΣ, οι ψήφοι του οποίου προέρχονται απ' όλο το πολιτικό φάσμα και δεν πρέπει να καταχωριστούν υποχρεωτικά στη δεξιά ή την ακροδεξιά.

Με τα δεδομένα αυτά στις ευρωεκλογές του 2009 **οι ψηφοφόροι επεδίωκαν ένα άμεσο αποτέλεσμα στις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις**, δηλ. καθόρισαν την ψήφο τους περισσότερο με κριτήρια εθνικών εκλογών. Το στοιχείο αυτό δεν υπήρχε στις ευρωεκλογές του 2004, οπότε είχαμε μια ισχυρή νεοεκλεγείσα κυβέρνηση, που κανείς δε διανοείτο να την ανατρέψει, τα δε κοινωνικά προβλήματα δεν είχαν φθάσει στο σημερινό δραματικό σημείο. Έτσι στις ευρωεκλογές του 2004 οι πολίτες ψήφισαν μάλλον ελεύθερα το κόμμα που συμπαθούσαν ή τους εξέφραζε περισσότερο. Από μια άποψη, μάλιστα, όσοι ψήφισαν τώρα ψήφισαν πιο «σκληρά» και από τις εθνικές εκλογές του 2004, γιατί το αποτέλεσμα εκείνων ήταν προδιαγεγραμμένο. Ο χαρακτήρας αυτός των φετιμών ευρωεκλογών επηρέασε αρνητικά το εκλογικό αποτέλεσμα όλων των κομμάτων που εκφράζουν κάποια ιδεολογία (αριστερή ή δεξιά, σοσιαλιστική ή κομμουνιστική ή νεοφιλελεύθερη), ιδίως των μικρότερων, μεταξύ τους και του ΑΣΚΕ. **Τα ΜΜΕ, οι «δημοσκοπικοί» και οι πολιτικές εξελίξεις**

Το γεγονός ότι οι δημοσκοπήσεις δεν επιδιώκουν να καταγράψουν την κοινή γνώμη, αλλά να την επηρεάσουν άρχισε να γίνεται κατανοητό από τους πολίτες. **Οι εταιρείες δημοσκοπήσεων λειτουργούν ως ενιαίο σύστημα με τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων», για να δρομολογούν τις πολιτικές εξελίξεις που επιθυμούν, σε συντονισμό με ξένα και εντόπια κέντρα με τα οποία σχετίζονται.**

Εδώ και τρία χρόνια επιδιώκουν με κάθε μέσο να ανατρέψουν την κυβέρνηση Καραμανλή, παρότι σε λίγα μόνο ζητήματα (Σκοπιανό, σχέσεις με Ρωσία, Κυπριακό) δεν ευθυγραμμίζονται μαζί τους και παρότι τώρα υποχωρεί κι άλλο στις πιέσεις τους

(βλ. σχετικό άρθρο), και να την αντικαταστήσουν με άλλη πλήρως υπάκουη. Καθημερινή «είδηση», λοιπόν, ήταν ότι στις δημοσκοπήσεις το ΠΑΣΟΚ προηγείται της Ν.Δ. Αυτό που φαίνεται ότι δεν έχουν συμφωνήσει και καταλήξει είναι η διάδοχη κατάσταση που επιδιώκουν, γι' αυτό το πολιτικό σκηνικό μοιάζει με κινούμενη άμμο και βέβαιες προβλέψεις δεν μπορεί να γίνουν.

Αμέσως μετά τις εκλογές του 2007 κάποιοι δρομολόγησαν μια **κυβέρνηση των δύο μεγάλων κομμάτων**, με κυριαρχία των μητσοτακικών στη Ν.Δ. και των εκσυγχρονιστών στο ΠΑΣΟΚ (με απομάκρυνση του Γιωργάκη από την ηγεσία). Έγιναν οι δοκιμαστικές δηλώσεις από κάποια υψηλόβαθμα στελέχη, ο Σημίτης άρχισε πάλι να κινείται και αμέσως οι δημοσκοπήσεις «κατέγραψαν» συμφωνία του εκλογικού σώματος. Στην πραγματικότητα ποτέ δεν υπήρξε αυτή η συμφωνία, ο Σημίτης είναι αποδεκτός μόνο από την ελάχιστη μειοψηφία των γραϊκύλων και η Ντόρα έχει πάρει την κατιούσα, λόγω της συμμετοχής της σε οικονομικά σκάνδαλα και της μειοδοσίας της στα θέματα της αρμοδιότητάς της.

Έτσι η προηγούμενη λύση έμεινε στο περιθώριο και προωθήθηκε άλλη, η λύση της **κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ**, με απομάκρυνση του Γιωργάκη και επικράτηση των ανανεωτών στο ΣΥΝ. Για το σκοπό αυτό οι δημοσκοπήσεις έφερναν το ΠΑΣΟΚ κάτω από 30% και το ΣΥΝ να πλησιάζει το 20%! Στην πραγματικότητα ο ΣΥΝ ποτέ δεν ξεπέρασε το 5%, όπως δείχνουν κάθε χρόνο οι εκλογές στα πανεπιστήμια, που είναι προνομιακός χώρος για το ΣΥΝ.

Στη συνέχεια ο ΣΥΝ τους χρειάστηκε για να καλύψει πολιτικά την «εξέγερση» του Δεκέμβρη και τον έσυραν σε μια υπεραριστερή ρητορική, με τον ανεπαρκή νέο πρόεδρό του να θεωρεί ότι η ιστορία θα τον περιλάβει στη λίστα των μεγάλων επαναστατών(!) και το κόμμα να συγκεντρώνει για πρώτη φορά στην ιστορία του (και για επιπλέον λόγους, όπως η υποστήριξη του βιβλίου-αίσχους της κ Ρεπούση) την αντιπάθεια μεγάλου μέρους της ελληνικής κοινωνίας. Οι δημοσκοπήσεις άρχισαν να κατεβάζουν το ΣΥΝ, άλλωστε οι ευρωεκλογές δεν ήταν πλέον μακριά και οι εταιρείες δεν έπρεπε να εκτεθούν πολύ.

Εν τω μεταξύ επικράτησε το Δημοκρατικό κόμμα στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα εγκαταλείφθηκε η προσπάθεια αντικατάστασης του Γιωργάκη. Το ΠΑΣΟΚ άρχισε να ανεβαίνει στις δημοσκοπήσεις, ο Γιωργάκης να πλησιάζει τον Καραμανλή στην «καταλληλότητα» για πρωθυπουργός και να αναδύεται από το πουθενά το νέο φρούτο, οι

Οικολόγοι-Πράσινοι, πρόθυμοι να στηρίξουν οποιαδήποτε επιβουλή κατά του ελληνισμού. Το «κόμμα» του κ. Τρεμόπουλου τους είναι χρήσιμο ως συμπλήρωμα και ως ασφαλιστική δικλείδα σε μια συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ (και το ΣΥΝ;), γιατί φοβούνται μήπως ασκήσουν κάποια επιρροή στη γραμμή του κυβερνητικού ΠΑΣΟΚ οι παλιοί συνεργάτες του Ανδρέα (ή στη γραμμή του ΣΥΝ, αν παραμείνει ενωμένος, όσοι αντιτάχθηκαν στο σχέδιο Ανάν και διαφωνούν με την επίσημη γραμμή για το σκοπιανό και τους αγωγούς). Οι Πράσινοι, λοιπόν, λίγες μέρες πριν τις εκλογές εκτοξεύτηκαν στις δημοσκοπήσεις πάνω από το 10% και έγιναν 3^ο κόμμα!

Όλ' αυτά τα σχεδιάζουν, βέβαια, χωρίς τον ξενοδόχο, τον ελληνικό λαό, ο οποίος ελπίζουμε να κατανοήσει περαιτέρω με ποιο τρόπο λειτουργεί το σύστημα ΜΜΕ-δημοσκόπων, ύστερα μάλιστα από το ρεζιλίκι τους με τα έξι-πολ.

Πάντως, φοβόμαστε ότι οι πιέσεις προς την Ελλάδα με τα γνωστά (πυρκαγιές, δράση κουκουλοφόρων, επιθέσεις κατά αστυνομικών κ.λπ.) και άλλα μέσα, δυστυχώς, θα ενταθούν, αφ' ενός γιατί η κυβέρνηση Καραμανλή αποδυναμώθηκε ακόμη περισσότερο και θεωρούν βάσιμα ότι είναι πιο εύκολο να την ανατρέψουν, αφ' ετέρου γιατί η επιθετικότητα των Αμερικανών και των συμμάχων τους (Βρετανία, Ισραήλ, Τουρκία κ.λπ.) στην ευρύτερη περιοχή μας δε φαίνεται να μειώνεται με την εκλογή Ομπάμα, όπως δείχνει και η παρέμβασή τους στα εσωτερικά του Ιράν.

[Το παραπάνω κείμενο, όπως και τα υπόλοιπα αυτού του φύλλου, αποτελούν εισήγηση της Εκτελεστικής Επιτροπής προς τη Σύνοδο του ΑΣΚΕ στις 4/7/09.]

ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Ένα λαμπρό επίτευγμα

Θα μπορούσαμε κι εμείς να προβούμε σε κρίσεις και πολλές επικρίσεις σχετικά με αυτό καθαυτό το έργο και τις κομματικές μικρόψυχες οπτικές από πολλές πλευρές. Αυτά, όμως, είναι για την ώρα τουλάχιστον, ιδεολογική, πολιτική και κομματική αγκύλωση.

Κι αυτό, γιατί το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης είναι ένα μεγάλο εθνικό επίτευγμα. Είναι μια υπερμεγέθυνση, και μάλιστα διαρκής, της εκπληκτικής τελετής έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Αποτελεί (και το κυριότερο, θα αποτελεί) ένα **ύμνο στον ελληνικό πολιτισμό**.

Χαλάλι στο κόστος του, χαλάλι ακόμη και στις υπερβολικές υμνολογίες του. Τουλάχιστον αυτό θα μείνει. Ελπίζουμε **όλοι οι Έλληνες να το επισκέπτονται** συνεχώς.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Το εκλογικό αποτέλεσμα (5.624 ψήφοι, 0,11%) δεν ήταν ένα καλό αποτέλεσμα για το ΑΣΚΕ και δεν αντιστοιχεί στο κύρος του και την προσφορά του. Οι κακές εντυπώσεις οφείλονται: α) στη μείωση των ψήφων στο μισό και του ποσοστού στα 2/3 σε σύγκριση με τις ευρωεκλογές του 2004 και β) στο γεγονός ότι το ΑΣΚΕ πήρε λιγότερες ψήφους από κάποια πρωτοεμφανιζόμενα κόμματα, χωρίς καμιά πολιτική παρουσία μέχρι τώρα. Όλα εξηγούνται, αλλά οι εντυπώσεις είναι αυτές.

Θεωρούμε ότι η παρουσία του ΑΣΚΕ στις ευρωεκλογές ήταν χρήσιμη για τον τόπο, με το δεδομένο μειονέκτημα ότι απευθυνόμαστε σε μικρό ακροατήριο. Με την προκήρυξη σε 50.000 φύλλα, το φυλλάδιο σε 3.000 αντίτυπα και το βιβλίο είμαστε το μόνο κόμμα που μιλήσαμε εντός θέματος, οι μόνοι που εξηγήσαμε τεκμηριωμένα την ανάγκη της αποχώρησης, όταν ακόμη και το ΚΚΕ δεν ανέφερε ούτε μια φορά τη λέξη (τα δύο μ-λ περιορίστηκαν σε αφίσα με σύνθημα την έξοδο). Απομείναμε εντελώς μόνοι, χωρίς πρόσβαση στα μεγάλα ΜΜΕ, να αντιμετωπίσουμε τη θηριώδη προπαγάνδα με όλες της τις μορφές υπέρ της Ε.Ε. και την εξαγορά συνειδήσεων με τα κοινοτικά κονδύλια. Ήταν ένα δυσβάσταχτο φορτίο, που το ξανασηκώσαμε μόνοι μας, με την πολύτιμη ατομική βοήθεια κάποιων φίλων, ενταγμένων σε άλλους φορείς. Είναι βέβαιο ότι το θάρρος και η συνέπειά μας μέτρησαν σημαντικά στους 5.624 ανθρώπους που μας στήριξαν με την ψήφο τους.

Εκφράστηκε και η άποψη ότι ο επιθετικός χαρακτηρισμός «άμεση» στη θέση μας για αποχώρηση, χωρίς να έχουν δοθεί οι αναγκαίες διευκρινήσεις (π.χ. ότι δεν περιμένουμε κάτι τέτοιο από μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ή της Ν.Δ.) ενδεχομένως να δυσκόλεψε κάποιους δυνητικούς ψηφοφόρους μας, οι οποίοι δεν μπορούσαν να γνωρίζουν ότι ο τονισμός έγινε ακριβώς για να διαφοροποιηθούμε από τις «μασημένες» θέσεις άλλων κομμάτων.

Σ' αυτές τις εκλογές ο αποκλεισμός του ΑΣΚΕ από τα μεγάλα ΜΜΕ συνεχίστηκε. Η «Ελευθεροτυπία» (ας υποθέσουμε, η μεγάλη εφημερίδα που τηρούσε περισσότερο τη δημοσιογραφική δεοντολογία) αρνείτο να δημοσιεύσει ακόμη και την είδηση ότι συμμετέχουμε στις εκλογές, όταν (ορθώς) φιλοξενούσε αλεπάλληλες ανακοινώσεις των μ-λ, διέθεσε (ορθώς) ολόκληρη σελίδα για την υποστήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για να μην αναφερθούμε στην προώθηση κομμάτων εκλεκτών του συστήματος. Το «Παρόν», που κατά καιρούς

δημοσίευε άρθρα του ΑΣΚΕ, σε όλη την προεκλογική περίοδο δε δημοσίευσε ούτε ένα, προφανώς λόγω της θέσης μας για αποχώρηση από την Ε.Ε., ενώ δημοσίευε άρθρα άλλων φορέων, ακόμη και κάποιων που δε συμμετείχαν στις εκλογές. Απέμεινε μόνο η «Χριστιανική» να δημοσιεύει άρθρα μας, την οποία και από αυτή τη θέση ευχαριστούμε. Από τους δημοσιογράφους, εκτός από τους σταθερούς φίλους Χρ. Πηγαδίτη (High) και Γ. Αβραμίδη (Θεσσαλονίκη), μας έδωσε τη δυνατότητα να παρουσιάσουμε τις θέσεις μας σε μια εκπομπή του και ο Σπ. Χατζάρας (BS).

Στην πολύχρονη ιστορία του ΑΣΚΕ υπάρχει ένας σταθερός πυρήνας μελών και φίλων, που εξασφαλίζει και τη συνέχεια, κάποιοι για διάφορους λόγους απομακρύνονται και κάποιοι νέοι έρχονται, για να αναπληρώσουν ή να υπερκαλύψουν τις απώλειες, αλλά σε κάθε περίπτωση η οργανωμένη δύναμη του ΑΣΚΕ είναι πολύ μικρή για το έργο που επιτελεί. Θεωρούμε ότι σ' αυτές τις εκλογές πήρε μέρος ο μεγαλύτερος αριθμός μελών και φίλων σε σχέση με όλη την προηγούμενη 20ετία και, μάλιστα, τα περισσότερα μέλη, της Εκτ. Επιτροπής συμπεριλαμβανομένης, υπερέβησαν εαυτούς.

Κάνοντας τον απολογισμό μας, πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα αν το εκλογικό μας αποτέλεσμα καταγράφει αύξηση ή στασιμότητα ή μείωση της επιρροής του ΑΣΚΕ στον ελληνικό λαό κι αν μας δίνει κάποια ώθηση να αναβαθμίσουμε το ρόλο μας και την προσφορά μας.

Με βάση τα όσα αναφέραμε στο κύριο άρθρο μας για το χαρακτήρα των εκλογών, θεωρούμε ότι το φετινό αποτέλεσμα πρέπει να συγκριθεί περισσότερο με τις 3.180 ψήφους των εθνικών εκλογών του 2004 (το 2007, οπότε κατεβήκαμε στις μισές περιφέρειες, δεν μπορεί να αποτελεί μέτρο σύγκρισης) και όχι τόσο με τους 11.598 των ευρωεκλογών του ίδιου χρόνου, γι' αυτό θεωρούμε ότι οι εκλογές καταγράφουν μια μικρή σταδιακή αύξηση της επιρροής του ΑΣΚΕ. Νομίζουμε, επίσης, ότι ο αριθμός των παλαιών ψηφοφόρων μας που μας στηρίζουν μόνον όταν η ψήφος είναι χαλαρή συνεχώς μειώνεται (έχουν περάσει, άλλωστε, 26 χρόνια), ενώ οι νέοι φίλοι (και σε ηλικία) που ανακαλύπτουν (κυρίως μέσα από την ιστοσελίδα μας) και στηρίζουν με συνέπεια με την ψήφο τους το ΑΣΚΕ συνεχώς αυξάνονται.

Το γεγονός ότι κάποια κόμματα χωρίς πολιτική παρουσία ξεπέρασαν σε ψήφους το ΑΣΚΕ οφείλεται στο γεγονός ότι στηρίχτηκαν σε προϋπάρχοντες μηχανισμούς ανθρώπων κατά πολύ μεγαλύτερους του ΑΣΚΕ, όπως π.χ. κυνηγετικοί σύλλογοι, εκκλησιαστικές ή αρχαιολατρικές οργανώσεις, →

μηχανισμοί που προωθούν τις επιδιώξεις του ΟΟΣΑ π.χ. για να απαγορευτεί η ψήφος στους συνταξιούχους. Αυτά, όμως, δεν αναιρούν τις αρνητικές εντυπώσεις για το ΑΣΚΕ, αφού ο πολύς κόσμος δε γνωρίζει ή δε συνυπολογίζει όσα προαναφέραμε. Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι ότι το αποτέλεσμα δε μας έδωσε κάποια ώθηση, ελπίζουμε να μην αποθάρρυνε και κάποιους.

Τα οικονομικά του ΑΣΚΕ: Η εκλογική οικονομική συνεισφορά των μελών και φίλων του ΑΣΚΕ, προφανώς λόγω της δυσχερούς θέσης που έχει φέρει τις οικογένειες η οικονομική κρίση, ήταν λίγο μικρότερη απ' όσο υπολογίζαμε. Επίσης, το κόστος της εκτύπωσης και της μεταφοράς των ψηφοδελτίων ήταν αρκετά μεγαλύτερο από την

προηγούμενη φορά και από όσο προϋπολογίζαμε και επιπλέον προέκυψαν και άλλα έξοδα, όπως η εγγραφή του 5λεπτου. Όλ' αυτά μας δημιούργησαν ένα χρέος 5.000 ευρώ, για την κάλυψη του οποίου ζητούμε τη συνδρομή όσων φίλων δεν την προσέφεραν ακόμη και τη συμπληρωματική όσων έχουν τη δυνατότητα, ώστε στη συνάντηση της 4^{ης} Ιουλίου να συγκεντρώσουμε το παραπάνω ποσό και να είμαστε εν τάξει στις υποχρεώσεις μας.

Με τα δεδομένα αυτά το ΑΣΚΕ συνεχίζει τον αγώνα του και στη Συνάντηση της 4^{ης} Ιουλίου, ύστερα από εισήγηση της Εκτ. Επιτροπής, θα συζητήσουμε τις δραστηριότητες του κόμματος για τους επόμενους μήνες.

ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ

Πολλοί θεωρούν την αύξηση της αποχής, που ένα μεγάλο μέρος της εξέφραζε μια πολιτική στάση, ως ένα θετικό φαινόμενο, με το σκεπτικό ότι στέλνει ένα αυστηρό μήνυμα αποδοκιμασίας προς το δικομματισμό, του οποίου οι δύο πόλοι θα αναγκαστούν να προσαρμόσουν την πολιτική τους προς τις λαϊκές απαιτήσεις. Δε συμεριζόμαστε καθόλου αυτή την άποψη.

Πρώτη παρατήρηση είναι ότι η πραγματική αποχή δεν είναι τόσο μεγάλη και μάλλον περιορίζεται γύρω στο 35%.

Δεύτερο, ένα μεγάλο μέρος της αποχής και τα περισσότερα άκυρα και λευκά οφείλονται στην πλήρη αδιαφορία για τα κοινά, που αποτελεί τη χειρότερη στάση για ένα πολίτη, αφού επιτρέπει στους κρατούντες να διατηρούν άνετα την εξουσία τους και να σχεδιάζουν ένα ακόμη χειρότερο μέλλον για τον ελληνικό λαό.

Τρίτο, τα κόμματα εξουσίας (και αρκετά μικρότερα) περισσότερο καθορίζουν την πολιτική τους με βάση τις επιθυμίες των ξένων προστατών τους, λιγότερο με βάση τα εκλογικά ποσοστά, που τα φέρνουν στην εξουσία ή τα απομακρύνουν απ' αυτήν, και πολύ λιγότερο από το μέγεθος της αποχής.

Τέταρτο και σοβαρότερο, η αύξηση της αποχής αποδυναμώνει ακόμη περισσότερο τους δημοκρατικούς θεσμούς, αφού μεταφέρει κι άλλο μέρος εξουσίας από τα κόμματα, το κοινοβούλιο και την κυβέρνηση (που εκλέγονται από το λαό και λογοδοτούν σ' αυτόν, έστω με τους περιορισμούς της ελλειμματικής δημοκρατίας μας) στα εξωθεσμικά κέντρα εξουσίας, α) τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ένας από τους διαχειριστές των κονδυλίων τους είναι και ο κ. Τρεμόπουλος), β) τις λεγόμενες Ανεξάρτητες Αρχές, γ) τους μηχανισμούς της Ε.Ε., που μοιράζουν τα

κοινοτικά (δηλ. δικά μας) χρήματα, εξαγοράζοντας συνειδήσεις, και δ) τα άθλια ΜΜΕ, που γίνονται συνεχώς αθλιότερα, υπηρετούν ανεξέλεγκτα και αδυσώπητα τα συμφέροντα των εργοδοτών τους και των ξένων προστατών τους, σε βαθμό που να μην μπορεί πλέον κανείς να βλέπει ή να διαβάζει κάποιο ΜΜΕ για την καθημερινή του ενημέρωση.

Αν σταθεί κανείς πολύ προσεκτικά στο τι σέρβιραν οι «νταβατζήδες»-καναλάρχες στους τηλεθεατές τους, θα διαπιστώσει ότι από τη μια (σε συντονισμό με κρατικές και κοινοτικές διαφημίσεις) καλούσαν τον κόσμο να ψηφίσει, δήθεν για να «επηρεάσει το μέλλον της Ευρώπης», άρα και το δικό του, και από την άλλη τον ωθούσαν προς την αποχή. Το πρώτο κάλεσμα απευθυνόταν στους λίγο δυσαρεστημένους ή αδιάφορους ευρωπαϊστές, που θα ψήφιζαν τα κόμματα της αρεσκείας τους, και το δεύτερο στους πολύ δυσαρεστημένους με την Ε.Ε. και τους εντόπιους εντολοδόχους της, που ίσως προσανατολιζόνταν να εκφράσουν με ψήφο τη διαμαρτυρία τους. Όλους τους κολάκευαν. Όσους ωθούσαν προς τις παραλίες προσπαθούσαν να τους εξοπλίσουν με επιχειρήματα ότι η αποχή είναι μια γενναία και σημαντική πολιτική στάση!

Για τους λόγους αυτούς θεωρούμε ότι η αύξηση της αποχής είναι ένα αρνητικό φαινόμενο. Πιστεύουμε ότι το ποσοστό της αποχής θα ήταν μεγάλο ακόμη κι αν είχαμε εθνικές εκλογές, μόνο που θα περιοριζόταν κάπως, λόγω της ψηφοθηρίας των υποψηφίων βουλευτών.

Πρέπει, τέλος να συμπληρώσουμε ότι όλες οι παραπάνω εκτιμήσεις δεν αφορούν σε όσους ψηφίζουν στις εθνικές εκλογές και απέχουν σταθερά από τις ευρωεκλογές, επειδή υποστηρίζουν την έξοδο από την Ε.Ε. (π.χ. ΚΚΕ μ-λ). Είναι μια σεβαστή στάση, που όμως στην Ελλάδα δικαιολογεί ένα ελάχιστο μέρος της αποχής.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΝΤ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (συνέχεια από τη σελ. 1)

αρνητές των διαστρεβλώσεων της Ιστορίας και της σύγχρονης πραγματικότητας. Κορύφωση των αντιδράσεων αυτών αποτέλεσε το, ουσιαστικά, βέτο του Κ. Καραμανλή στο Βουκουρέστι και η άρνηση του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κ. Παπούλια να δεχθεί επίσκεψη του Προέδρου των Σκοπίων με αεροπλάνο των «Μακεδονικών (!) Αερογραμμών».

Σήμερα όλα αυτά ανατρέπονται άρδην. Η αχαρκτήριστη πρόκληση της Ν. Μπακογιάννη, συμμορφούμενης, φυσικά, στις υποδείξεις των ΗΠΑ, εν όψει μάλιστα της επανεμφάνισης του ανεκδιήγητου Νίμιτς, να «ανεχθεί» με «μεγαλοψυχία» και «κατ' εξαίρεση» την πανηγυρική είσοδο στην Ελλάδα για τη Σύνοδο του ΟΑΣΕ του κ. Μιλόσοσκι με τα εμβλήματα της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας»(!) άφησε τους πάντες εμβρόντητους, πλην ίσως του Κ. Καραμανλή καθώς και αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης και των ηγεσιών μικρότερων κομμάτων, που σιωπούν. Και αυτά, όταν όλες οι χώρες συμμετέχουσες σε διεθνείς οργανισμούς, ιδίως όταν προεδρεύουν σ' αυτούς, επιχειρούν να προωθήσουν τα δικά τους δίκαια ή «δίκαια». Το τι αυτό θα σημάνει σε

πραγματικό και συμβολικό επίπεδο όλοι το αντιλαμβάνονται, χωρίς όμως να υπάρχει, επί του παρόντος και εκ του εμφανούς, η ανάλογη **αντίδραση**.

Δεν είναι όλοι οι Έλληνες πολίτες ενδοτικοί, άσχετα από το γεγονός ότι ακούγονται μόνο οι, με διάφορους τρόπους, διαβρωμένοι. Το αντίθετο, ακριβώς, συμβαίνει και όχι μόνο στο ευρύτατο λαϊκό επίπεδο. Στελέχη σε όλους τους θεσμούς, ακόμη και ανώτερα, που είναι γνωστό πώς και γιατί προωθούνται, ακόμη και σε όλα τα γνωστά κόμματα, κυβερνητικά, παρακυβερνητικά ή αντικυβερνητικά, ακόμη και σε αυτά τα (ευτυχώς, πλέον, εντελώς) ανυπόληπτα ΜΜΕ, διαθέτουν νουν και ευαισθησία, ώστε να συναποτελέσουν με τον ευρύτερο λαό τη δύναμη της αντίστασης στην απειλούμενη (όχι μόνο από τα Σκόπια και τους πάτρωνές τους) διάλυση της κοινωνίας και στον ακρωτηριασμό της χώρας μας.

Απαιτείται, όμως, η **δημόσια δραστηριοποίηση** όπου ο καθένας συμμετέχει, με πρώτο το, ελάχιστο, αίτημα: **αποπομπή ή εξαναγκασμός σε παραίτηση της Ντόρας Μπακογιάννη**.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Ένα κέρδος από αυτές τις ευρωεκλογές είναι ότι αναδείχθηκε, έστω και με αρνητικό τρόπο (ενίσχυση ΛΑΟΣ), το ζήτημα της ανεξέλεγκτης εισόδου μεταναστών στη χώρα μας και της ασφάλειας των Ελλήνων πολιτών. Όλοι κατανόησαν ότι δεν μπορούν να το αγνοούν και κάποιοι φορείς, που μέχρι τώρα υποστήριζαν «υπερπροοδευτικές» απόψεις, αναγκάστηκαν να συμμαζευτούν. Βέβαια, κάποιοι που δεν έχουν ανάγκη την ψήφο του λαού (εφημερίδες, «διανοούμενοι» κ.λπ.) συνεχίζουν στην ίδια γραμμή, στη γενικότερη προσπάθειά τους να διαλύσουν την Ελλάδα.

Το κακό είναι ότι οι αρμόδιοι να λύσουν το πρόβλημα, η ελληνική κυβέρνηση, αντί να πάρουν άμεσα και δραστικά μέτρα, περιμένουν άβουλοι κι ανίκανοι να δώσει λύση η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία μας έχει φορτώσει το πρόβλημα, γιατί τη βολεύει, και συγχρόνως προσπαθεί να μας εξευτελίσει ως χώρα. Η Ε.Ε. απλώς θα πάρει κάποια ημίμετρα, γιατί θέλει να μας μεγαλώνει τα προβλήματα κι όχι να μας βοηθά να τα λύσουμε.

Ο κίνδυνος, λοιπόν, παραμένει και μεγαλώνει, με την Τουρκία να στέλνει στην Ελλάδα διαρκώς και κατά εκατοντάδες μπουσουλμάνους λαθρομετανάστες, των οποίων θα αυτοανακηρυχθεί προστάτης και τους οποίους θα προσπαθήσει δια

της βίας να κάνει όργανά της, όπως κάνει με τους μπουσουλμάνους της ελληνικής Θράκης.

Ένα από τα πολλά εγκλήματα των Σημίτη-Γιωργάκη, όταν ασκούσαν την εξουσία, είναι η υπογραφή απόφασης, με την οποία οι λαθρομετανάστες που συλλαμβάνονται σε οποιαδήποτε χώρα της Ε.Ε. επαναπροωθούνται στην αρχική χώρα μέλος στην οποία τους έφεραν οι δουλέμποροι. Επειδή η Ελλάδα είναι συνήθως η αρχική χώρα, είναι προφανές ότι οι «εταίροι» μας δεν είναι καθόλου διατεθειμένοι να μοιραστούν μαζί μας το βάρος της παρουσίας των λαθρομεταναστών, μας το φορτώνουν ολόκληρο, γι' αυτό δεν έχουν λόγους να επείγονται να λύσουν το πρόβλημα.

Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι ο συνολικός αριθμός των μεταναστών στην Ελλάδα δεν μπορεί να είναι μεγάλος, δεν μπορεί να ξεπερνάει τις αντοχές της οικονομίας και της κοινωνίας, π.χ. δεν μπορεί να ξεπερνάει το 5% του ελληνικού λαού, οι υπόλοιποι μετανάστες πρέπει να επαναπροωθηθούν στις χώρες προέλευσής τους και όσοι παραμείνουν νόμιμα στη χώρα μας να έχουν όλα τα ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα.

[Ολοκληρωμένη η θέση του ΑΣΚΕ για το ζήτημα των μεταναστών, υπάρχει στην ιστοσελίδα μας, «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ», αρ. φύλλου 88, Σεπτέμβριος 2002.]

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

επιχειρήσεων, ενώ ουσιαστικά στηρίζει τη λειτουργία επιχειρηματικών καρτέλ, που αυξάνουν έτσι την κερδοφορία τους.

Τα τρόφιμα

Η οικονομική κρίση και η πτώση της ζήτησης ελάχιστα έως καθόλου επηρέασαν τις τιμές των προϊόντων και των υπηρεσιών αυτών στη χώρα μας. Στα τρόφιμα έγιναν σε ορισμένα είδη μικρές μειώσεις τιμών, όπως στα γαλακτοκομικά από ορισμένες γαλακτοβιομηχανίες, π.χ. τη VIVARTIA του κ. Βγενόπουλου, για επικοινωνιακούς λόγους και για να διώξουν από την αγορά τις μικρότερες γαλακτοβιομηχανίες. Τελικά τις μειώσεις αυτές τις πληρώνουν οι κτηνοτρόφοι, με τη μείωση των τιμών του γάλακτος, που τους επιβάλλουν οι γαλακτοβιομηχανίες.

Παρ' όλα αυτά, όμως, το αποτέλεσμα είναι ότι οι ολιγάριθμες εταιρείες χονδρικής και οι αλυσίδες σουπερμάρκετ, που διακινούν στη χώρα μας το μεγαλύτερο ποσοστό τροφίμων και δρουν ως καρτέλ, εκμηδενίζουν τις όποιες μειώσεις, ανεβάζοντας άλλες τιμές, παρά την πτώση της ζήτησης. Το ίδιο συμβαίνει, λόγω της κερδοσκοπίας του κυκλώματος εμπορίας και με τα οπωροκηπευτικά, των οποίων οι τιμές στις λεγόμενες λαϊκές αγορές είναι πολλές φορές υψηλότερες απ' αυτές των μανάβικων.

Τα καύσιμα

Στα καύσιμα, παρόλο που η τιμή της πρώτης ύλης, του πετρελαίου, έχει πέσει διεθνώς κάτω από το μισό τον τελευταίο χρόνο, η τιμή στα πρατήρια ελάχιστα διαφέρει από τις περσινές τιμές και είναι πολύ υψηλότερη απ' αυτήν που ίσχυε πριν από χρόνια, όταν η τιμή της πρώτης ύλης ήταν ίση με τη σημερινή. Η αισχροκέρδεια και η λειτουργία καρτέλ είναι μόνιμο χαρακτηριστικό του όλου κυκλώματος διύλισης, εμπορίας χονδρικής και λιανικής, ενώ το κράτος «ανέχεται» το εκτεταμένο λαθρεμπόριο καυσίμων, δηλ. πριμοδοτεί εις βάρος των πολλών τους γνωστούς τοις πάσι λαθρεμπόρους με την τεράστια φοροδιαφυγή. Η αύξηση της τιμής αυξάνει και τους κρατικούς φόρους.

Όπως είχαμε γράψει και τότε, η τελική τιμή των καυσίμων στο πρατήριο διαμορφώνεται ως εξής: Το 50% έως 55% είναι οι φόροι, το 30% έως 37% το διυλιστήριο και 11% έως 15% το κύκλωμα εμπορίας, δηλ. οι εταιρείες χονδρικής και τα πρατήρια. Όλους αυτούς τους συμφέρουν οι υψηλές τιμές, ιδιαίτερα το κράτος και τα διυλιστήρια, που, αν και τα 3 στα 4 είναι υπό κρατικό έλεγχο, λειτουργούν καθαρά κερδοσκοπικά.

Θυμίζουμε ότι παλαιότερα το δημόσιο, με τα κρατικά, τότε, ΕΛ.ΠΕ. (Ελληνικά Πετρέλαια) και την εμπορική ΕΚΟ-ΕΛΔΑ, ασκούσε έλεγχο στην αγορά καυσίμων και μπορούσε να συγκρατήσει τις τιμές. Η ιδιωτικοποίησή τους παρέδωσε τα καύσιμα σ' ένα κερδοσκοπικό κύκλωμα, όπως άλλωστε έγινε παντού με τις ιδιωτικοποιήσεις.

Μας κοροϊδεύουν

Το υπουργείο «Ανάπτυξης», που τώρα έχει υπουργό τον άνθρωπο της Κομισιόν, δεν έχει απολύτως καμία πλέον δυνατότητα να ελέγξει τις τιμές. Όταν η αισχροκέρδεια καλπάζει, καμώνονται για επικοινωνιακούς λόγους ότι παίρνουν μέτρα, όπως τα 41 «μέτρα» Φώλια ή οι «συμφωνίες κυρίων» του εκπροσώπου των Βρυξελλών και νυν Υπουργού. Φυσικά μας κοροϊδεύουν.

Το ΑΣΚΕ στο προηγούμενο άρθρο είχε προτείνει, ακόμη και στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, να αντιμετωπισθεί η ακρίβεια και η αισχροκέρδεια με τα εξής μέτρα:

«Στα καύσιμα με τον καθορισμό των τιμών διυλιστηρίου με βάση το πραγματικό κόστος κι όχι με τις χρηματιστηριακές τιμές, που αφορούν παράδοση αργού πετρελαίου μετά από 5 χρόνια. Το κέρδος τους θα είναι μόνο για επενδύσεις βελτίωσης της υποδομής τους, ώστε να μειωθεί το κόστος παραγωγής. Τον καθορισμό από το κράτος του ποσοστού των φόρων, με τρόπο ώστε να αποκλιμακώνει τις τελικές τιμές. Τη δημιουργία κυκλώματος διακίνησης και εμπορίας ελεγχόμενο από το δημόσιο, δηλ. από το διυλιστήριο έως το πρατήριο, ώστε να δρα αποτρεπτικά στα καρτέλ. Αγορανομικό έλεγχο τιμών. Αυστηρή αντιμετώπιση των φαινομένων αισχροκέρδειας

Στα τρόφιμα με τη διατίμηση βασικών ειδών πρώτης ανάγκης και τον κοστολογικό και αγορανομικό έλεγχο των τιμών. Αυστηρή αντιμετώπιση των φαινομένων αισχροκέρδειας. Ενίσχυση του αγροτικού τομέα, ώστε να αντιστραφεί σε πλεόνασμα το σημερινό μεγάλο έλλειμμα των αγροτικών προϊόντων... Ανασυγκρότηση των απαξιωμένων ... αγροτικών συνεταιρισμών.

Τέλος η ΔΕΗ και οι ελεγχόμενες από το δημόσιο επιχειρήσεις να απελευθερωθούν από τον εναγκαλισμό των ιδιωτών και να λειτουργούν προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και της χώρας.

Αυτά τα απολύτως λογικά, όμως, τα απαγορεύει η Ε.Ε. με την Κομισιόν της, επειδή θίγουν τους προστατευόμενους της. Είναι δηλ. ένα από τα γενεσιουργά αίτια της ακρίβειας.»

Είναι φανερό ότι κανένα αποτελεσματικό μέτρο δεν μπορεί να ληφθεί κατά της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας όσο παραμένουμε στην Ε.Ε.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ**Εικόνα διάλυσης στη Ν.Δ.**

Το εκλογικό αποτέλεσμα θα μπορούσε να ήταν χειρότερο για τη ΝΔ, αν ληφθούν υπόψη τα υπαρκτά σκάνδαλα (Βατοπέδιο, Παυλίδης), οι εσωκομματικοί αρχηγικοί διαγκωνισμοί (Αβραμόπουλου-Ντόρας-Σαμαρά), τα γεγονότα του Δεκεμβρίου, η «νέα τρομοκρατία» κουκουλοφόρων και οπλοφόρων, η υπόθεση SIEMENS, η απόδραση κατηγορουμένων με τα προεκλογικά κατορθώματα της Ντόρας, ο συνεχής βομβαρδισμός ΜΜΕ-δημοσκόπων, σε συνδυασμό με την σχεδόν πλήρη κυβερνητική απραξία σ' όλα τα προβλήματα που απασχολούν τη χώρα και την κοινωνία, με την εικόνα διάλυσης και τη δυσαρέσκεια μεγάλου μέρους των ψηφοφόρων της.

Στη Ν.Δ. θεωρούν ότι η απώλεια 1,3 εκ. ψήφων σε σχέση με τις βουλευτικές εκλογές του 2007 αντισταθμίζεται με τις 850 χιλιάδες που έχασε αντίστοιχα το ΠΑΣΟΚ και το οποίο είχε προβάλει τις ευρωεκλογές ως οιονεί δημοψήφισμα. Την προεκλογική εκστρατεία την ανέλαβε σχεδόν μόνος του ο Καραμανλής χωρίς καμιά βοήθεια από τα μεγαλοστελέχη, ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί στη Ν.Δ.

Μετεκλογικά πάντως η άνοδος του ΛΑΟΣ, η «προεξοφλούμενη» ήττα της ΝΔ και η πιθανότητα αποχώρησης Καραμανλή ανοίγουν νέο κύκλο διεργασιών. Η πρόταση Μανώλη για νέο φορέα με το ΛΑΟΣ με τη συμφωνία του Μείμαράκη και η απόσυρση του Καραμανλικού Ρουσόπουλου δημιουργούν νέο τοπίο, για ν' ανθίσουν όλα τα «λουλούδια».

Η επιθυμία του προέδρου του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλου, που εκφράζει προφανώς ευρύτερες εγχώριες και ξένες επιδιώξεις, για τον τερματισμό του πολιτικού σκηνικού της μεταπολίτευσης και τη δημιουργία νέου επιχειρείται να υλοποιηθεί με παλιά υλικά για το χτίσιμο ενός πιο εύπεπτου δικομματισμού, χωρίς να σημαίνει ότι αυτό απαραίτητα θα πραγματοποιηθεί.

Σοβαρά προβλήματα στο ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ και πριν και μετά τις εκλογές κατατράχεται από τα ίδια προβλήματα. Η πλευρά που αντιτίθεται πιο φανερά στο ενδεχόμενο πρωθυπουργίας του Γιώργου δεν τόλμησε στις εκλογές αυτό που πιθανόν έγινε στη Ν.Δ. και το ΣΥΝ, να περιορίσουν δηλ. την εκλογική δύναμη του κόμματος. Αναμενόμενο αυτή τη φορά. Το πάλαι ποτέ στρατόπεδο του Βενιζέλου ουσιαστικά δεν υφίσταται πλέον, προσάπτοντάς του το, σχεδόν, ακαταλόγιστο σε όλες του τις παρεμβάσεις, με τελευταία επιτεύγματα τις «προτάσεις» για ...

προεδρευομένη μετααντιπροσωπευτική(!) Δημοκρατία και την αναγόρευση του νέου Μουσείου της Ακρόπολης σε ... ιδεατό παράρτημα του Αγγλικού Μουσείου!!

Δε βλέπουν πουθενά φως, παρότι φαίνεται να ανοίγει ο δρόμος για νίκη στις προσεχείς εθνικές εκλογές. Ο πρόεδρος τους προαναγγέλλει εκλογές με έσχατο όριο το Μάρτιο, αλλά γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να τις προκαλέσουν μόνοι τους, ούτε μαζί με το ΣΥΝ. Αλλά και όποτε γίνουν, με τα σημερινά δεδομένα, δε θα επιτευχθεί αυτοδυναμία και θα χρειαστεί στήριξη από την ανανεωτική πτέρυγα του ΣΥΝ ή τους Οικολόγους-Πράσινους ή κάποιο συνεταιρισμό των δύο.

Αδιέξοδο, λοιπόν, και αγωνία, πέρα από τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, που επιδεινώνονται. Και οι άνωθεν επεμβάσεις (π.χ. αμερικανική πρεσβεία) δεν καθησυχάζουν τους δικαίως ανησυχούντες, που αισθάνονται ότι οδηγούνται ως πρόβατα επί σφαγήν.

Σημαντικές απώλειες του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ, με τη μακράν ισχυρότερη κομματική οργάνωση (επαγγελματική εν μέρει) και σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, όχι μόνο δεν είχε κέρδη, αλλά έχασε τις 150.000 ψήφους από τις 580.000 που είχε πάρει στις ευρωεκλογές του 2004, δηλ. έχασε το 1/4 περίπου των ψήφων του. Ακόμη και ποσοστιαία έχασε 1,13%, παρά την αύξηση της αποχής. Αποδείχθηκε ότι ορθώς, από την πλευρά του, προσπαθούσε λιγότερο να αποκτήσει νέους ψηφοφόρους και περισσότερο να συγκρατήσει (και με το σταλινισμό, ατυχώς και για το ίδιο και για τη χώρα) αυτούς που είχε. Ως προς τις ευρωεκλογές, όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, το ΚΚΕ απέφυγε σε όλη την προεκλογική περίοδο να πει μία λέξη για αποχώρηση από την Ε.Ε. και, με τα ασαφή έως αστεία περί ανυπακοής και απειθαρχίας, συνέτεινε και αυτό στη γενική σύγχυση για το ζήτημα της Ε.Ε. Η εχθρική στάση του προς την Ε.Ε. δεν αρκεί και δεν μπορεί να θεωρηθεί προσφορά προς την ελληνική κοινωνία, γιατί το ΚΚΕ απευθύνεται σε ανθρώπους που είναι από μόνοι τους εχθρικοί προς την Ε.Ε.

Κέρδη και απορίες για το ΛΑΟΣ

Θέση του ΑΣΚΕ είναι ότι ο ΛΑΟΣ είναι ένα κόμμα που δημιουργήθηκε από αυτούς που υποτίθεται ότι πολεμά, για να απορροφά και να διαχειρίζεται ακίνδυνα για το σύστημα την κοινωνική αγανάκτηση που το σύστημα προκαλεί. Στο γεγονός ότι ο πρόεδρος του κόμματος είναι πολιτικό παιδί του Μητσοτάκη ήρθε να προστεθεί η επιλογή της κ. Τζαβέλλα για την 1^η θέση του ψηφοδελτίου. →

Πρωτοπόρος στον αγώνα κατά των Αμερικανών και υπέρ των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων ορίστηκε η εκλεκτή της αμερικανικής πρεσβείας και υψηλόβαθμο στέλεχος μεγάλων επιχειρήσεων!

Για να παίξει το ρόλο του ο ΛΑΟΣ έπρεπε να εκφράζει μεν τα αισθήματα αγανακτισμένων πολιτών (μετανάστες-ασφάλεια, εθνικά θέματα), για να μην οδηγηθούν σε άλλες κατευθύνσεις, αλλά έπρεπε να συγκρατηθεί το ποσοστό του όσο γίνεται χαμηλότερα. Έτσι, ενώ τα ΜΜΕ προέβαλλαν το ΛΑΟΣ και μάλιστα όχι πλέον ως τον ακροδεξιό «μπαμπούλα», οι δημοσκοπικοί του έδιναν χαμηλότερα ποσοστά από τα πραγματικά. Ένα ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό για το ΛΑΟΣ (μήπως και το ίδιο το 7,15%;) θα δημιουργούσε πρόβλημα όχι μόνο στο σύστημα εξουσίας, αλλά και στο ίδιο το κόμμα του κ. Καρατζαφέρη, γιατί θα το έφερνε πιθανότατα πιο κοντά σε μια μελλοντική συγκυβέρνηση, οπότε θα αποκαλυπτόταν η υποκρισία των εξαγγελιών του και θα «καιγόταν». Ο ρόλος που επιφυλάσσουν από εδώ και πέρα στο ΛΑΟΣ μένει να διευκρινισθεί. Μήπως αποφασίσουν να τον διαλύσουν; Και μια τελευταία ερώτηση: μήπως ο ΛΑΟΣ ψηφίστηκε και από το σκληρό πυρήνα του μητσοτακέικου;

Προβληματική η ενότητα του ΣΥΝ

Θέση του ΑΣΚΕ είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ λειτουργεί μέσα στα πλαίσια του συστήματος, δρα συμπληρωματικά με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις του ευρωπαϊσμού, μερικές φορές μάλιστα κάνει τη «βρώμικη δουλειά», π.χ. σκοπιανό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όλος ο κόσμος του συνειδητοποιεί ή αποδέχεται έναν τέτοιο ρόλο.

Μετά τις εκλογές του 2007, όπως αναφέρουμε στο κύριο άρθρο, ο ΣΥΝ πείστηκε να στραφεί προς τα δεξιά, ενώ στη συνέχεια να εμφανιστεί ως υπεραριστερά. Έτσι ο ΣΥΝ «ξεχειλώσε» ακόμη περισσότερο και βρέθηκε μ' έναν πρόεδρο που δεν κατανόησε πώς και γιατί βρέθηκε στη θέση αυτή.

Ένα μεγάλο μέρος του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ εξαργυρώνει τον ευρωπαϊσμό του με κοινοτικά «προγράμματα», θέσεις στον κομματικό μηχανισμό, σε πανεπιστήμια, σε επιχειρήσεις και ΜΜΕ κ.λπ. Όλοι αυτοί μάλλον ετοιμάζονται μαζί με τους Οικολόγους-Πράσινους να δημιουργήσουν ενιαίο σχήμα, για να συγκυβερνήσουν με το ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό στις τάξεις τους επικρατεί ενθουσιασμός! Υπάρχουν, όμως, και οι αγνοί αγωνιστές, που (θέλουμε να ελπίζουμε ότι) εκφράζονται και σε ηγετικό επίπεδο. Στην πραγματικότητα, δηλ., ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ είναι τριχοτομημένος και όχι διχοτομημένος. Η ενότητα του δε φαίνεται ότι θα διαρκέσει πολύ.

Οι Οικολόγοι-Πράσινοι

Είναι δεδομένο ότι το 3,5% το εισέπραξαν ψαρεύοντας σε θολά νερά, ειδικά από την απολίτικη νεολαία, προβάλλοντας τις δήθεν περιβαλλοντικές ευαισθησίες τους. Αν, όμως, τους ενδιέφερε πράγματι το περιβάλλον, θα είχαν διαμαρτυρηθεί τουλάχιστον για τις βόμβες με απεμπλουτισμένο ουράνιο που έριξε το ΝΑΤΟ στη Σερβία και που σκόρπισαν τη ραδιενέργειά τους στη Βαλκανική.

Η επιτυχία τους με τη συμμετοχή τους στις ευρωεκλογές και την εκλογή του κ. Τρεμόπουλου είναι πύρρεια, γιατί στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου πολλοί ανέσυραν τις κατά καιρούς δηλώσεις του επικεφαλής τους υπέρ των Σκοπίων και της Τουρκίας και πολύς κόσμος ενημερώθηκε. Όσο οι Πράσινοι παραμένουν στην κεντρική πολιτική σκηνή ο ρόλος τους θα αποκαλύπτεται σε ευρύτερους κύκλους της ελληνικής κοινωνίας και γι' αυτό δε νομίζουμε ότι μπορούν να ελπίζουν σε περαιτέρω αύξηση της εκλογικής τους δύναμης. Ακόμη και η συνοχή τους και η μακροήμευσή τους θα παραμένει προβληματική, αφού διασώζεται μόνο χάρη στην έξωθεν υποστήριξη και χρηματοδότηση.

Το ΠΑ.Μ.ΜΕ. και ο κ. Παπαθεμελής

Το ΑΣΚΕ σε όλη την προεκλογική περίοδο απέφυγε συνειδητά να κάνει κριτική στο κόμμα του κ. Παπαθεμελή. Είμαστε υποχρεωμένοι να το πράξουμε τώρα.

α) Ο κ. Παπαθεμελής υποστηρίζει την άποψη ότι με τους αγώνες των λαών η Ε.Ε. μπορεί να βελτιωθεί. Το ΑΣΚΕ θεωρεί επιζήμια τη θέση αυτή. β) Η άποψή του ότι στα πλαίσια της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ μπορούμε να ασκήσουμε πατριωτική πολιτική δημιουργεί επικίνδυνες αυταπάτες. γ) Ο κ. Παπαθεμελής, με τη μετονομασία του κόμματός του, για ψηφοθηρικούς λόγους, από «Δημοκρατική Αναγέννηση» σε «Πανελλήνιο Μακεδονικό Μέτωπο», ζημίωσε το εθνικό μας θέμα, δίνοντας επιχειρήματα στους αντιπάλους μας, π.χ. στο νομό Φλώρινας το ΠΑ.Μ.ΜΕ. πήρε λιγότερες ψήφους από τους πράκτορες των Σκοπιανών του «Ουράνιου Τόξου». δ) Τέλος υπενθυμίζουμε ότι ο κ. Παπαθεμελής, φεύγοντας από το ΠΑΣΟΚ, εντάχθηκε στους συνδυασμούς της Ν.Δ. και έρριξε τους τόνους, όταν περίμενε ότι ο κ. Καραμανλής θα τον πρότεινε για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Όλα τα παραπάνω, που ισχύουν εν πολλοίς και για άλλους φορείς, είναι οι λόγοι για τους οποίους το ΑΣΚΕ μπορεί να συνεργαστεί με το κόμμα του κ. Παπαθεμελή σε ειδικά θέματα, όπως της Μακεδονίας, όχι όμως εκλογικά.

ΟΠΙΣΘΕΝ ΟΛΟΤΑΧΩΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΑ

Επαληθεύονται, δυστυχώς, όλες οι απαισιόδοξες εκδοχές στην ερμηνεία των αρνητικών εξελίξεων στα εθνικά μας θέματα. Και το χειρότερο, συνοδεύονται από την απαθή «αντιμετώπιση» των ... απεχόντων από την πολιτική Ελλήνων, πάλαι ποτέ, πολιτών.

Δώρα στους Σκοπιανούς

Η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή υπερηφανεύετο για τη στάση της (άτυπο veto) στο Βουκουρέστι και την απομάκρυνση της ύστατης απόπειρας του ανεκδιήγητου Μπους να νομιμοποιήσει τους παραλογισμούς των Σκοπίων. Και ξαφνικά, χωρίς μάλιστα εμφανή απαίτηση του νέου «πλανητάρχη», καλείται ο προκλητικός ΥΠΕΞ τους Μιλοσόφσκι να έλθει στη σύνοδο του ΟΑΣΕ στην Κέρκυρα με το ...προεδρικό αεροπλάνο της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας». (βλ. ειδικό άρθρο)

Πρέπει να έχουν τρελαθεί τελείως, δηλαδή να νομίζουν ότι όλα μπορούν να τα δικαιολογούν. Και δεν εννοούμε τη Ντόρα με το μακάβριο χαμόγελο. Αυτή εφαρμόζει με περισσή συνέπεια την πολιτική της φαμίλιας, πιστής στην εφαρμογή των εντολών παντός εχθρού της χώρας μας, με αντάλλαγμα την πρωθυπουργία. Εννοούμε τον Κ. Καραμανλή και τους συν αυτό. Τι είδους εκβιασμοί και «κρατήματα» τους οδηγούν σε τέτοιους εξευτελισμούς; Και το σημαντικότερο, τι τους φταίει η Ελλάδα;

Οι Τούρκοι καλπάζουν στο Αιγαίο, τη Θράκη και τη ...Λάρισα

Ανάλογη στάση, δηλ. απάθεια και επικρότηση των προκλήσεων, τηρεί η κυβέρνηση και έναντι της Άγκυρας. Καμμία αντίδραση στην προσπάθεια του Ερντογάν να αμφισβητήσει τη συνθήκη της Λωζάνης, αποκαλώντας π.χ. τους μουσουλμάνους της Θράκης ...Τούρκους πολίτες! Καμμία αντίδραση ή έστω πληροφόρηση για τις μονομερείς τουρκικές γεωτρήσεις για πετρέλαιο στο Αιγαίο και μάλιστα κοντά στη Σαμοθράκη, κατά παράβαση της συμφωνίας με το Σημίτη και τους συνεργούς του το 1997. Άλλωστε ο κ. Ερντογάν έχει δηλώσει προκλητικότερα πώς όταν υπογράφεται μια συμφωνία δε σημαίνει ότι και πρέπει να ...τηρείται! (Και αυτόν τον άνθρωπο τον καλούμε στα εγκαίνια του Μουσείου(!), απ'όπου και απείχε κοροϊδευτικά...) Ανοχή στους τουρκικούς παληκαρισμούς στο Αγαθονήσι και πανηγυρισμοί για την εγκατάσταση Τούρκου αρχηγού του ΝΑΤΟ στη Λάρισα(!) και την ανατροπή της αεροπορικής εποπτείας στο Αιγαίο, που ξεκίνησε το 1992 (πάλι από τη φαμίλια Μητσοτάκη), συνεχίστηκε από

Σημίτη και τους συνεργούς του και ολοκληρώνεται με την Ντόρα και την ανοχή Καραμανλή.

Ελπίζουμε να μην αληθεύει και η πληροφορία ότι έχει συμφωνηθεί να εγκατασταθεί και μια ταξιαρχία τουρκική (το 2010 ή 2013) στον Τύρναβο. Γιατί τότε...

Προωθείται «λύση» στο Κυπριακό μέχρι το Δεκέμβρη

Δε θα επαναλάβουμε τους στόχους της πολιτικής Χριστόφια (και των πατρónων του) στην Κύπρο. Υπήρχε μάλιστα και η ανομολόγητη ελπίδα ότι ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας θα αντιλαμβανόταν πού απέβλεπε η εύνοια σ' αυτόν από τις ΗΠΑ, Αγγλία και Ε.Ε. Δυστυχώς βαδίζει απτόητος στην παγίδα που του έστησαν, ώστε, επαναφέροντας το σχέδιο Ανάν (με άλλο όνομα), να του φορτώσουν την παράδοση της Κύπρου στην Τουρκία και να τον παραδώσουν στον Καιάδα. Τώρα μάλιστα, που με τις ευρωεκλογές το ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ, τα κόμματα του σχεδίου ΑΝΑΝ, συγκέντρωσαν το 70% των ελληνοκυπριακών ψήφων, ελπίζουν να πείσουν πως η πλειοψηφία του κυπριακού λαού επικροτεί την πολιτική τους και να μη χρειασθεί καν δημοψήφισμα (!), αφού «έτσι» υπερκεράσθηκε το 76% του ΟΧΙ.

Δε θα το επιτύχουν βέβαια...

Τι συμβαίνει επιτέλους;

Μέχρι πριν από ένα εξάμηνο περίπου εκτιμούσαμε ότι ο, σχετικά έστω, πατριωτικός πόλος, που διαπερνούσε όλα τα κόμματα της Βουλής, λειτουργούσε με σχετική αποτελεσματικότητα. Τώρα, πλέον, αυτό δεν ισχύει. Οι ΗΠΑ, Αγγλία και Ε.Ε. (και Ισραήλ, που ετοιμάζεται για Κρήτη και νοτιοανατολικό Αιγαίο...) φαίνεται να εξουδετερώνουν τις όποιες αντιδράσεις και να προωθούν λύσεις που επιδιώκουν με τη βοήθεια των θεσμών στους οποίους οι κυβερνήσεις αφελώς (για να το πούμε ευγενικά) εναποθέτουν τις ελπίδες, δηλ. ΟΑΣΕ(!), του οποίου μάλιστα προΐσταται η Ντόρα, ΝΑΤΟ, Ε.Ε. και δυστυχώς ΟΗΕ.

Τώρα πρέπει να θυμηθούμε τι εννοούσε η, τότε, πρόεδρος της Βουλής κ. Ψαρούδα-Μπενάκη μιλώντας, πριν από 4 χρόνια για «περιορισμό των συνόρων», λόγω της συμμετοχής μας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, και τι σχεδίαζε η λέσχη Μπίλντεμπεργκ στην τελευταία της σύνοδο με θέμα «Λιγότερη κυριαρχία και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα». Ελπίζουμε στην αφύπνιση και την για μια ακόμη φορά ματαίωση του σχεδίου του πραγματικού «άξονα του κακού».